

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/110/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123238261
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5123238261.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe deti zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, deti rodičov - matka D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. E., t. č. F. XXXX/X, E., zastúpená: PLANA VSKY & PARTNERS s.r.o., so sídlom 1. mája 52/18, 014 01 Bytča, IČO: 54 156 076, a otec C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, zastúpený: JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Národná 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 848 654, o návrhu otca na zníženie výživného, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o späťvzátí návrhu otca, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 21P/241/2023-231 zo dňa 07.02.2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 21P/241/2023-231 zo dňa 07.02.2025 v časti konania o návrhu otca na zníženie výživného potvrdzuje.

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 21P/241/2023-231 zo dňa 07.02.2025 v časti konania o návrhu matky na zvýšenie výživného z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) výrokom I. konanie zastavil. Výrokom II. rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že návrhom zo dňa 21.11.2023, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 29.11.2023, sa otec domáhal zníženia výživného na maloleté deti zo sumy 150 Eur na sumu 125 Eur na každé maloleté dieťa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, a to od 01.12.2023. Matka sa k návrhu otca na zníženie výživného vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 26.02.2024 a doplnením vyjadrenia zo dňa 29.10.2024, v zmysle ktorého uviedla, že žiada návrh otca zamietnuť a zvýšiť výživné na maloleté deti, pretože došlo k zmene pomerov, na strane maloletých nastala zmena pomerov v tom, že maloletý A. začal od 09/2024 navštevovať prvý ročník základnej školy a maloletý C. navštevuje predškolskú prípravu, pretože v roku 2025 taktiež nastúpi do prvého ročníka. Zmenu pomerov matka definovala poukazom na výšku životných nákladov, ktorá je zrejmá napríklad z cien spotrebného koša, z miery inflácie, resp. iných ekonomických ukazovateľov, pričom životné náklady stúpajú každý rok, čo je v tomto prípade nesporná skutočnosť.

3. Dňa 15.10.2024 zobral otec podaný návrh na zníženie výživného na maloleté deti v celom rozsahu späť. Matka sa k späťvzatiu návrhu otca vyjadrila v podaní doručenom okresnému súdu dňa 11.11.2024, v zmysle ktorého uviedla, že so späťvzatím návrhu na zníženie výživného a zastavením konania nesúhlasí v plnom rozsahu. Svoj nesúhlas matka odôvodnila s poukazom na § 29 ods. 2 a 3 zákona

č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), s poukazom na § 26 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) ako aj s poukazom na svoje vyjadrenie zo dňa 29.10.2024, v ktorom poukázala na zmenu pomerov na strane maloletých detí a nerešpektovanie schválenej rodičovskej dohody zo strany otca.

4. Okresný súd konštatoval, že otec zobral svoj návrh na zníženie výživného na maloleté deti v celom rozsahu späť, čím prejavil jednoznačnú vôľu, aby sa vo veci nekonalo a aby súd v merite veci (o návrhu na zníženie výživného) nerozhodol a konanie o návrhu na zníženie výživného zastavil. Súd po doručení súhlasu kolízneho opatrovníka so späťvzatím návrhu otca a po dôkladnom oboznámení sa s dôvodmi matky, ktorá so zastavením konania nesúhlasila, rešpektoval dispozičné oprávnenie otca a konanie o jeho návrhu na zníženie výživného v súlade s § 21 ods. 1 CMP zastavil. Zníženie výživného na maloleté dieťa podľa okresného súdu nikdy nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa a v prípade, ak rodič povinný z výživného návrh na jeho zníženie zoberie späť, bolo by ad absurdum takéto konanie nezastaviť, v konaní pokračovať a zisťovať, či sa pomery na strane povinného zmenili do takej miery, že by táto odôvodňovala zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom (§ 29 ods. 2 CMP).

5. Okresný súd nevzhladol dôvod na pokračovanie v konaní z uvedeného dôvodu, v zmysle § 29 ods. 3 sa zaoberal nesúhlasom matky so späťvzatím návrhu. Ako z dikcie § 29 ods. 3 CMP vyplýva, súd konanie nezastaví v prípade, ak niektorý z účastníkov konania (v tomto prípade matka) so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí. Dôkazné bremeno v tomto prípade leží na pleciach matky, ktorá je povinná tieto závažné dôvody súdu preukázať. Matka vo svojom vyjadrení zo dňa 29.10.2024 síce uviedla, že k zmene pomerov došlo, ale na strane maloletých detí, ktorá zmena zakladá potrebu rozhodnutia súdu o zvýšení výživného na maloleté deti. Hoci bola matka v zmysle § 29 ods. 3 CMP povinná vážnosť svojich dôvodov jednoznačne preukázať, matka zmenené pomery na strane maloletých detí nijako nešpecifikovala a súdu nepredložila ani jeden listinný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. Iba všeobecné tvrdenie matky, že sa v celom rozsahu pridrižiava vyjadrenia zo dňa 29.10.2024, kde mala byť preukázaná zmena pomerov na strane maloletých detí, kedy okrem argumentácie, že maloletý A. začal navštevovať prvý ročník základnej školy, že maloletý C. je v predškolskom ročníku a že výška nákladov na maloleté deti je zrejmá napríklad z cien spotrebného koša a inflácie nie je možné vyhodnotiť ako unesenie dôkazného bremena na preukázanie vážnosti týchto dôvodov. Okresný súd na doplnenie dôvodov s nesúhlasom so zastavením konania nevyzýva.

6. Súd je síce povinný každé podanie posúdiť podľa jeho obsahu, avšak, aby o podanom návrhu (v danom prípade o zvýšení výživného) mohol súd konať a rozhodnúť, musí návrh spĺňať aspoň základné atribúty podania v zmysle § 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Z vyjadrenia matky, v ktorom žiada zvýšiť výživné, však nie je zrejmé, na akú sumu žiada výživné zvýšiť a v jej vyjadrení taktiež absentuje opísanie rozhodujúcich skutočností a ich následné preukázanie. Nakoľko matka bola počas celého konania o návrhu otca na zníženie výživného zastúpená advokátskou kanceláriou, súd podané vyjadrenie neposúdil ako protinávrh matky na zvýšenie výživného, nakoľko tento podľa jeho názoru nespĺňal znaky kvalifikovaného podania, ktoré by bez ďalšieho malo podanie spísané advokátom ako protinávrh obsahovať. Súd vyjadrenie matky posúdil iba ako prostriedok procesnej obrany, ktorý však nespĺňa atribúty vážnych dôvodov, pre ktoré by súd nemal zastaviť konanie z dôvodu späťvzatia návrhu zo strany otca.

7. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podala odvolanie matka a uplatnila odvolacie dôvody s poukazom na § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), h) CSP, § 62 ods. 1 CMP. Mala za to, že súd nekonal v súlade so zásadou materiálnej pravdy a s vyšetrovacím princípom. Matka v samotných podaniach zo dňa 29.10.2024 a zo dňa 11.11.2024 poukázala na to, že nastala zmena pomerov na strane oprávnených a otec nedodržiava schválenú rodičovskú dohodu, s ktorou okolnosťou sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. Poukázala na to, že navrhovateľ si svojvoľne berie deti zo škôlky, školy a z dôvodu týchto skutočností si neplnia riadne svoje školské povinnosti. Konanie navrhovateľa nemôže byť v záujme maloletých, keďže tie sú povinné navštevovať riadne materskú (predškolskú) a základnú školu. Súd poukazuje vo svojom odôvodnení na najlepší záujem dieťaťa, pričom tieto okolnosti nezohľadnil vo svojom odôvodnení. Nepovažovala za správny názor okresného súdu, že ak rodič povinný z výživného návrh na jeho zníženie zoberie späť, bolo by ad absurdum takéto konanie nezastaviť, pretože ak matka

poukázala na ostatné dôležité skutočnosti (s prihliadnutím na to, že súd nie je viazaný žiadnym z návrhov), ktoré sú spojené s úpravou rodičovských práv a povinností v záujme maloletých, tak súd bol minimálne povinný zistiť skutočný stav veci (napr. dopytom na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny), akým spôsobom si rodičia plnia rodičovské práva a povinnosti, a či to bude v záujme maloletých. Ak aj účastníci konania neunesú procesné bremená vyplývajúce im z konaní, v zmysle vyšetrovacieho princípu preberá za nich procesnú aktivitu súd a je povinný vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci nenavrhl. K názoru okresného súdu, že vyjadrenie matky posúdil iba ako prostriedok procesnej obrany, ktorý však nespĺňa atribúty vážnych dôvodov, uviedla, že sa s ním nie je možné stotožniť, pričom poukázala na znenie § 34 CMP. V rámci svojej argumentácie poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8CoP/10/2016, a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6CoP/67/2013. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a nariadil mu v konaní pokračovať.

9. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

10. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že platí vyživovaciu povinnosť 300 Eur mesačne a minimálne ďalších 300 Eur vynakladá na rôzne výlety, hračky a veci, ktoré deti potrebujú. Celý mesiac január, február a marec bol doma na PN, bol ochotný byť s deťmi a tráviť s nimi čas, avšak matka mu v tom bránila a rovnako učiteľkám v škole a v škôlke zakazovala, aby mu deti boli vydané. S deťmi trávi oveľa viac času, ako má súdom povolené, k čomu môže v prípade potreby predložiť na pojednávaní množstvo fotografií s deťmi. Vždy po návrate zo zahraničia trávi s deťmi maximum svojho voľného času až do momentu, kedy si matka vybavila zákaz priblíženia a znemožnila otcovi styk s deťmi a od toho momentu si nárokuje na väčšie výživné. Podľa jeho vedomostí matka býva s priateľom, ktorý s deťmi trávi viac času ako samotný otec, chodia s deťmi na výlety a trávia voľný čas. V prípade potreby môže predložiť fotodokumentáciu o tom, že matka vedie nadštandardný život, chodí na dovolenky a výlety, na čo otec nemá čas, ani finančné prostriedky. Doplnil, že matka otcovi bráni aj v telefonickom kontakte s deťmi. Tvrdil, že nebola preukázaná nijaká zmena pomerov a nie je nijaký dôvod meniť vyživovaciu povinnosť, ktorá bola upravená právoplatným rozsudkom „Okresného súdu Žilina zo dňa 20. 06.2013, sp.zn. 21P 158/2021“. Vzhľadom na tieto skutočnosti považuje odvolanie matky v celom rozsahu za nedôvodné a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

11. Matka k tvrdeniam otca uviedla, že ten v dlhodobom horizonte neprejavoval dostatočný a konzistentný záujem o pravidelný osobný styk s deťmi, na čo poukazovala vo vyjadrení zo dňa 28.10.2024, a to ani v rozsahu, ktorý mu bol určený právoplatným rozhodnutím súdu. Je neprijateľné, aby otec realizoval styk s maloletými len počas obdobia pracovnej neschopnosti, keď má „voľný čas“, a mimo tohto obdobia s deťmi kontakt pravidelne neudržiaval. Navyše, svojvoľne preberá deti zo školského a predškolského zariadenia bez predchádzajúcej komunikácie alebo súhlasu matky, čo spôsobuje vážne narušenie denného režimu detí. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že otec pristupuje k výkonu rodičovských práv spôsobom, ktorý nerešpektuje potreby detí, ich psychickú pohodu, vzdelávací režim ani základné princípy spolupráce rodičov. Svojím správaním opakovane prejavuje neschopnosť komunikovať s matkou detí, častokrát ju verbálne napáda a znevažuje, čo len dokrešľuje jeho psychickú labilitu a neochotu spolupracovať na spoločnom výkone rodičovských práv a povinností. Mala za to, že spôsob, akým otec pristupuje k výkonu práva na styk s maloletými deťmi, nie je v súlade s ich najlepším záujmom, je nepredvídateľný, nepravidelný a nevytvára pre deti stabilné a bezpečné prostredie.

12. Otec sa k tvrdeniam matky písomne vyjadril tak, že súhlasí s matkou v tom, že je v najlepšom záujme čo najširší styk otca s maloletými synmi. Má s nimi vytvorený dlhodobý a dobrý vzťah, prejavoval o nich dostatočný a konzistentný záujem, čo svedčí o jeho trvalom úmysle podieľať sa na výchove detí. Výživné platí na obe deti riadne a včas, a voľný čas, keď nepracuje, má záujem tráviť so svojimi synmi, pričom ich nikdy nepreberá zo školského a predškolského zariadenia svojvoľne. Nie je pravdou, že by matku verbálne napádal a znevažoval a nesúhlasil asi s tvrdením o jeho psychickej labilitate a neochote spolupracovať.

13. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania uznesenie okresného súdu v časti konania o návrhu otca na zníženie výživného potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Vo vzťahu ku

konaniu o návrhu matky na zvýšenie výživného dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je potrebné v tejto časti zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého uznesenia okresného súdu v časti konania o návrhu otca na zníženie výživného a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 170/2005 nie je pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu. Odvolací súd si na základe vykonaného odvolacieho prieskumu osvojil vecné závery, o ktoré súd prvej inštancie zastavenie konania o návrhu otca na zníženie výživného v dôsledku späťvzatia návrhu oprel.

15. K problematike späťvzatia návrhu odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že navrhovateľ, ktorý podal návrh, má právo s ním disponovať, čo znamená, že ho môže počas konania vziať aj späť, či už celkom alebo len sčasti. Späťvzatím návrhu navrhovateľ prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. Je prejavom dispozičnej zásady, ktorá v istej, hoci modifikovanej podobe, platí aj v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku. Najmä, pokiaľ možno začať konanie len na návrh, nemôže byť účastník nútený v tomto konaní ďalej pokračovať a na základe vlastného procesného úkonu, po splnení zákonných podmienok, prísť k jeho zastaveniu, bez meritórneho rozhodnutia. Napriek tomu niektorý z účastníkov môže zabrániť zastaveniu konania v dôsledku procesného úkonu navrhovateľa tým, že vyjadrí svoj nesúhlas s daným úkonom. Vôľa navrhovateľa skončiť konanie bez meritórneho rozhodnutia môže byť za určitých okolností obmedzená verejným záujmom, ktorý verejný záujem dominuje v prípadoch, ak konanie možno začať aj bez návrhu.

16. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že v danom prípade podal návrh na zníženie výživného otec maloletých detí, ktorý sa tým dostal do procesnej pozície navrhovateľa, preto len on mal právo disponovať s návrhom a mal právo návrh na zníženie výživného zobrať späť, čo aj urobil. Zastaveniu konania o zníženie výživného by tak bolo možné zabrániť tým, že by protistrana, resp. iný účastník konania, späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasil.

17. Zákon vymedzenie pojmu „vážne dôvody“ nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov s prihliadnutím na mieru ohrozenia ich práv a právom chránených záujmov. Či v konkrétnom prípade ide o vážne dôvody alebo nie, posúdi až súd pri rozhodovaní o späťvzatí návrhu podľa okolností konkrétneho prípadu. Pokiaľ súd vyhodnotí, že niektorý z účastníkov so späťvzatím z vážnych dôvodov nesúhlasí (§ 29 ods. 3 CMP), rozhodne tak, že späťvzatie návrhu na zastavenie konania nepripustí. Právoplatnosťou uznesenia o zastavení konania sa konanie končí. Toto rozhodnutie nezakladá prekážku res iudicata.

18. V prejednávanej veci matka v reakcii na späťvzatie podaného návrhu otca podaním zo dňa 11.11.2024 vyjadrila nesúhlas so späťvzatím a zastavením konania v plnom rozsahu, pričom uviedla, že vážne dôvody nesúhlasu preukázala vo svojom vyjadrení zo dňa 29.10.2024, v ktorom poukázala na zmenu pomerov na strane maloletých detí a nerešpektovanie schválenej rodičovskej dohody zo strany otca. K tomu dopĺňujúco poukázala aj na znenie § 29 ods. 2 CMP s tým, že predmetné konanie mohlo začať aj bez návrhu.

19. Odvolací súd po posúdení uvádzaných argumentov matky zhodne s názorom okresného súdu dospel k záveru, že tieto nenapĺňajú atribút vážnosti dôvodov, ktoré by bránili súdu konanie zastaviť v dôsledku späťvzatia návrhu otca na zníženie výživného. Z obsahu námietok matky nevyplýva, že by matka týmto vyjadrila záujem na tom, aby súd napriek späťvzatiu návrhu pokračoval v konaní o zníženie výživného na maloleté deti. Z formulácie uplatnených dôvodov nesúhlasu možno badať záujem matky na tom, aby sa súd v rámci už začatého konania vysporiadal aj s okolnosťami, od ktorých matka odvíjala tvrdenie

o potrebe zvýšenia výživného na obe maloleté deti. I keď matkou uvádzané námietky majú relevanciu vo vzťahu k procesnému postupu súdu ohľadom jej návrhu na zvýšenie výživného, tieto však nemožno vyhodnotiť ako opodstatnené dôvody nesúhlasu, ktoré by bránili súdu rozhodnúť o zastavení konania o zníženie výživného na maloleté deti, keď podľa odvolacieho súdu pokračovanie v danej časti konania nie je ani v záujme matky, ani v záujme maloletých detí.

20. V súvislosti s posudzovaním vyjadrenia matky, v ktorom uviedla potrebu zvýšenia výživného na maloleté deti, odvolací súd považuje za nesprávny názor prvoinštančného súdu, že by to nebolo možné považovať za riadny kvalifikovaný návrh vo veci samej. Uvedený záver prvoinštančného súdu je v rozpore s obsahom spisového materiálu, keďže z neho bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že matka vo vyjadrení zo dňa 29.10.2024 (č. I. 212 spisu) žiadala súd o zvýšenie výživného na maloleté deti, v ktorom uviedla okolnosti súvisiace so zmenou pomerov na strane maloletých detí, pričom ako prílohu pripojila okrem iného aj Vyhlásenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch (č. I. 217 spisu), v ktorom súd ozrejmila svoje majetkové pomery, príjmy a výdavky, ako aj výdavky oboch maloletých detí, následkom čoho sa nemožno stotožniť so záverom okresného súdu, že toto podanie nemožno považovať za riadny návrh matky, podaný bez špecifikovania tvrdení a bez predloženia listinných dôkazov určených na ich preukázanie.

21. Vo všeobecnosti odvolací súd dáva do pozornosti, že o každom podanom návrhu má súd povinnosť rozhodnúť procesne ustanoveným spôsobom, buď tak, že mu vyhovie alebo ho zamietne, prípadne konanie zastaví, čo sa však v prípade návrhu matky na zvýšenie výživného nestalo. Zhrnúc vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v časti konania o návrhu matky o zvýšenie výživného bez toho, aby sa riadil vyššie uvedeným postupom, nesprávne vyhodnotil návrh matky na zvýšenie výživného, závery prijal predčasne, čím došlo v danom prípade podľa odvolacieho súdu k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, ktoré na seba viazali dôsledok odňatia možnosti konať pred súdom. V dôsledku tohto potom odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP uznesenie okresného súdu v časti konania o návrhu matky na zvýšenie výživného zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

23. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

24. Vzhľadom na to, že uvedená nesprávnosť v postupe prvoinštančného súdu nemôže ísť na ťarchu maloletým deťom, ako oprávneným z vyživovacej povinnosti, musí byť táto odstránená v ďalšom konaní prvoinštančného súdu, v ktorom povinnosťou súdu prvej inštancie bude konať a rozhodnúť o riadne podanom návrhu matky na zvýšenie výživného.

25. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.